

РЕШЕНИЕ

№ 2419

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 25.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **3707** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145–чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).
Образувано е по изпратена по подсъдност, с определение № 245/10.04.2023г., на Административен съд -Стара Загора, постановено по адм.д. 109/2023г., жалба на С. А. В., в качеството му на законен наследник на А. И. В. срещу Решение № 1040-24-4/12.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. З., с което е оставена без уважение жалбата подадена срещу разпореждане № 138 от 29.09.2020г. на старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С. З. и длъжностно лице по чл. 60 от КСО, с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с А. В. не е приета за трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 2 от КСО.
Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно, поради липса на компетентност, неспазване на установената от закона форма, издадено при съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона - основания по чл. 146, т.1, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК. В тази връзка се твърди, че работното място не е било обезопасено срещу риска „падане от височина, като независимо, че за да е налице трудова злополука, не е необходимо осигурителят да е допуснал някакви нарушения на изискванията на здравословни и безопасни условия на труд, то в случая работодателят не е изпълнил изискванията на чл. 61 от Наредба № 2 от 22 март 2004г., като не е осигурил приспособления /съоръжения, оградения/, които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за

ръце и средно перило за ръце или еквивалентно решение, за което се позовава на издадени от Инспекция по труда – С. З. протокол от 11.12.2019г. и от 7.1.2020г., Акт за спиране на строителството и Акт за установяване на административно нарушение, както и на приета от работодателя инструкция за безопасна работа при кофражни и армировъчни работи, която прилага към жалбата. В жалбата се сочи също, че при падането пострадалият е получил тежка политравма, несъвместима с живота, като се твърди, че е налице причинната връзка между увреждането и настъпилата смърт, което се установявало от фиша за оказана спешна медицинска помощ, протокола за аутопсия и медицинското свидетелство за смърт, издадено от УМБАЛ „Проф. Д-р Ст. К.“ – АД С. З.. Оспорва като голословни и необосновани твърденията на осигурителя и изводът на ТЕЛК, че смъртта е настъпила вследствие на мозъчен инсулт, като се сочи, че в конкретния случай наличието на тежък мозъчен кръвоизлив не говори за инсулт. Според жалбоподателя няма нито едно медицинско доказателство за наличие на мозъчен инсулт. Сочи се, че нито декларацията на осигурителя, която е съставена от самия него за изгодни за него факти, нито изявлението на С. М. могат да бъдат кредитирани. Излага възражения, че нито един от документите представени от наследника на пострадалия, не е разгледан от ТЕЛК. В заключение е направено искане за отмяна на оспореното решение.

Ответникът, Директора на ТП на НОИ – С. З., чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна, представя подробни съображенията в писмен вид. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Инвестмънт плюс“ ЕООД изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното решение, моли да се отхвърли жалбата, ведно със законните последици. Претендира разноски.

СПП редовно призована не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация за трудова злополука № 1/17.12.2019 г., с вх. № 138 от 20.12.2019 г. /вх. № 5101-23-135 от 20.12.2019 г., осигурителя „Инвестмънт плюс“ ЕООД, БУЛСТАТ[ЕИК] е декларирал в ТП на НОИ-С. З. настъпила на 11.12.2019 г. трудова злополука за лицето А. И. В., ведно с протокол за трудова злополука № 1 от 16.12.2019 г., съобщение за смърт на лицето № 273 от 11.12.2019 г. и три броя писмени обяснения. Въз основа на така подадената декларация със Заповед № 2 от 21.01.2020 г. на директора на ТП на НОИ, [населено място], на основание чл. 58, ал.1 от КСО е наредено извършване на разследване на злополуката. Резултатите от разследването са отразени в протокол № 2/24.01.2020г. Установено е, че лицето А. И. В. на 20.05.2019г. сключва договор с „Инвестмънт плюс“ ЕООД [населено място] за длъжност „арматурист“ считано от 23.05.2019г. Съгласно длъжностната характеристика за длъжността „арматурист“ – лицето изработва и монтира на сложен рабиц с изпъкнали и вдлъбнати криви до 10 елемента на кв. розетки, касетирани тавани, фризове и профили за скрито осветление, изработване и монтиране на сложни армировки за стени, греди в крива, носещи рамки, гъбообразни и сводови плочи, изработване и монтиране на средно сложен рабиц на изкуствени греди, пиластри, декоративни конзоли и др. дейности. В деня на постъпване на работа на 23. 05.2019г. на лицето е проведен начален инструктаж, документиран в Книга за начален инструктаж. На 11.07.2019г. на жалбоподателя е проведен последният периодичен

инструктаж и документиран в Книга за инструктаж. На 11.12.2019г. около 8.30 часа на А. В. е проведен ежедневен инструктаж, документиран в Книга за инструктаж на работното място, периодичен и извънреден инструктаж на „Инвестмънт плюс“ ЕООД. На 11.12.2019г. около 8.30 часа А. В. на длъжност „арматурист“ се подготвял за работа на строителна площадка в сграда процес на строеж +8.52. По данни на попълнена декларация за злополука от осигурителя „Инвестмънт плюс“ ЕООД пострадалият е с несигурност в движенията и загуба на равновесие, когато се подготвял за работа на строителна площадка. По данни на писмени обяснения от свидетеля С. Б. М. – строителен техник, лицето А. В. пада от кота+8.52 на подова настилка на строителен обект. По - късно лицето е транспортирано от екип на Ц. [населено място] до МБАЛ „Ст. Киркович“ АД [населено място]. Приет е в Спешното отделение и около 9,45 часа е починал.

Изложените в протокола от разследването констатации относно начина на увреждане и материалния фактор, причинил увреждането се позовават на обясненията на свидетеля М., според които пострадалия пада от кота+ 8,52 на подова настилка на строителен обект и на съдебномедицинската експертиза на труп № 273/2019г., съгласно която непосредствената причина за смъртта на А. В. е масивен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки по основата на мозъка с пробив в мозъчните стомахчета, довели до тежък оток на мозъка. Роля в генезиса на смъртта и има и гръдната травма получена от падане от високо. От извършената експертиза също така се установява артеросклероза на мозъчните и венечните артерии. Хипертрофия на лявата камера. Масивен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки по основата с пробив в мозъчните стомахчета. Оток на мозъка и белите дробове. Гръдна травма с разкъсване на левия бял дроб с набиране на кръв в плеврална кухина. Линейно счупване на черепния покрив. Счупване на лявата ключица.

На основание чл. 13 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки и на основание чл. 61, ал. 1, т. 6 от Наредбата за медицинската експертиза директора на ТП на НОИ – С. 3. изпраща писмо № 01-23-135-6/12.02.2020г. до директора на РКМЕ при РЗИ – [населено място] за експертно решение за определяне причинната връзка за трудова злополука при нетравматично увреждане – между смъртта и условията на труд /извършената работа/ на лицето А. В..

На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, със заповед № 1 от 12.02.2020г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, производството по квалифициране на декларираната злополука е спряно поради образуване на друго административно производство пред ТЕЛК, [населено място] за определяне на причина връзка при нетравматично увреждане. Прието е, че това производство се явява преюдициално по отношение на производството по квалифициране на злополуката, което обстоятелство е наложило ангажирането от страна на длъжностното лице на хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК.

С придружително писмо вх. № 5101-23-135#7 от 27.03.2020 г. на РКМЕ, [населено място] в ТП на НОИ, [населено място] е представено ЕР № 0532 от 12.03.2020 г. за лицето А. И. В.. Решението е издадено от втори състав на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Ат. Д.“, [населено място], като по същество комисията се произнася за наличието на причинна връзка по смисъла на чл. 66, ал. 1 от Наредба за медицинската експертиза /НМЕ/ между извършената работа и обстоятелствата, при които е настъпила смъртта /стр. 115 от кориците на делото/. След обжалване на ЕР № 0532 от 12.03.2020 г. е

издадено ЕР № 2537/20.07.2020 г. с което Първи състав на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Ат. Д.“, [населено място] не приема наличието на причинна връзка между смъртта на А. И. В. и извършваната от него работа като арматурист.

На база на представеното ЕР № 2537/20.07.2020 г., длъжностното лице при ТП на НОИ, [населено място] е издава Разпореждане № 138 от 29.09.2020г. с което на основание чл. 60, ал. 1 от КСО, декларираната злополука станала с А. И. В. не е приета за трудова злополука. ((В издаденото разпореждане се сочи, че злополуката е станала на строителен обект на територията на [населено място]. Лицето се е подготвяло за работа на строителна площадка на обект в процес на изграждане, губи равновесие и пада от кота 8.52 върху терен. В разпореждането се цитира експертно решение ЕР № 2537/20.07.2020 г. на ТЕРК гр- К., съгласно което непосредствена причина за смъртта на А. В. е мозъчен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки по основата на мозъка с пробив в мозъчните стомахчета, който е довел до загуба на равновесие и падането на пострадалия от строителна площадка на терен. В конкретния случай височинната травма е предшествана от кръвоизлив. С цитираното разпореждане не е признат трудовия характер на злополуката.

Срещу така издаденото разпореждане на 16.11.2020 г. в ТП на НОИ - С. 3. от наследник на пострадалия чрез адв. Т. е подадена жалба, към която е приложена жалба вх. № Ц1012-23-90 срещу ЕР № 2537/20.07.2020г. на Първи състав на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Ат. Д.“, [населено място]. Съгласно получено в ТП на НОИ Уведомление рег. № НЕЛК-И.-31681/23.10.2023г. на председателя на НЗОК за образувано административно производство по чл. 112 от Закона за здравето срещу ЕР № 2537/20.07.2020 г. е издадено Решение № Ц1040-23-64 от 09.12.2020 г., с което е спряно образуваното в ТП на НОИ административно производство предвид приета преюдициалност между двете паралелни производства.

На 29.12.2022 г. в ТП на НОИ – С. 3. е постъпило , с вх. № 1011-23-6211#2 писмо от директора на РЗИ – К., в което е посочено, че се изпраща влязло в сила на 21.12.2022 г. ЕР № 2457 от 21.10.2022 г. на ТЕЛК Първи състав – К.. Върху същото е поставен печат за „влязло в сила на 21.12.2022г.“ От експертното решение се установява, че не е налице причинно - следствена връзка между увреждането /смъртта на А. В. и условията на труд/извършваната от него работа като арматурист, както и с условията и организацията на работната дейност.

При горните данни с оспореното в настоящото производство Решение № 1040-24-4/12.01.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. 3. е прието, че не е изпълнен фактическият състав на трудова злополука по смисъла на чл. 55 от КСО. Административният орган се е позовал на решението на ТЕЛК от 21.10.2022г., което от своя страна е възприело констатациите на съдебно - медицинска експертиза на труп, изготвена от д-р Т. С., като е направен извода, че не е налице трудова злополука. Решаващият орган е цитирал разпоредбата на чл. 60. ал. 2 от КСО, в която е предвидено, че, при декларирана злополука по повод нетравматично увреждане разпореждането на НОИ за приемане или неприемане злополуката за трудова се издава въз основа на решението на органите, осъществяващи експертиза на работоспособността. Посочено е, че разпоредбата на чл. 66. ал. 1 от НМЕ е специално правило относно доказването на причинната връзка между увреждането или смъртта и условията на труд, което се отнася както за органа, издаващ първоначалния административен акт за злополуката, така и за по-горестоящия орган. С решение № 1040-24-4/12.01.2023 година на директора на ТП на НОИ – С. 3. е оставена без

уважение подадената жалба срещу разпореждането, с което злополуката не е призната за трудова. Решението е връчено на 06.02.2023г.

По искане на страните по делото бяха приети като писмени доказателства документи, представени от трети неучастващи по делото лица, а именно медицински документи, удостоверяващи история на заболяването на пострадалия от УМБАЛ „Проф.Д-р Стоян Киркович“ АД – С. 3., протокол за извършено химическо лабораторно изследване № 348 от 17.12.2019г. от Окръжна прокуратура [населено място] и от ОД на МВР [населено място]. По делото бе изготвено и прието основно и допълнително заключение от вещо лице по назначената съдебно- медицинска експертиза.

Цитираните доказателства не са приобщени към административната преписка /арг. чл. 171, ал. 1 АПК/, същите са събрани при условията на непосредственост в съдебното производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, във вр. с чл. 149, ал. 1 АПК – решението е връчено на 06.02.2023 г., видно от известие за доставяне, а жалбата е подадена на 20.02.2023 г. Следователно е процесуално допустима и следва да бъде разгледана нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията по чл. 146 АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган - ръководителя на териториално поделение на НОИ (чл. 118, ал. 1 от КСО), в предписаната от закона писмена форма, с всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК (наименование на издаващия орган, наименование на акта, адресати, фактически и правни основания, разпоредителна част, указания за това пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване и подпис на лицето издател, с означаване на длъжността му). Разпореждането, с което злополуката не е приета за трудова също е издадено от компетентен орган, а именно от определено съгласно приложената по делото заповед № 709/ от 10.10.2012г. на директора на ТП на НОИ – С. 3. длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, във връзка с производство по установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудови злополуки и производство за съобщаване, регистриране, потвърждаване, обжалване и отчитане на професионални болести по смисъла на чл. 61-63 от КСО.

На първо място съдът намира, че процесното разпореждане е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, без да са предприети действия в съответствие с разпоредите на чл. 35 и чл. 36 от АПК за изясняване на всички релевантни за спора факти и обстоятелства. При издаване на разпореждането, с което станалата злополука не е приета за трудова, длъжностното лице се е позовало на ЕР №2537/20.07.2020г., без да е установено дали същото е влязло в сила. Това от своя страна е довело до издаването на един материалнонезаконосъобразен административен акт. Същевременно решението на директора на ТП на НОИ С. 3., с което това разпореждане е потвърдено също е издадено при неправилно установено фактическа обстановка, доколкото същото отново се позовава на поредно друго ЕР №2457 от 21.10.2022 г., за което въпреки отбелязването върху екземпляра приложен по делото за влизането му в сила на 21.12.2022г. /стр.

46 – 49 от кориците на делото/, безспорно се установява, че по подадена срещу това експертно решение жалба е образувано административно производство по чл. 112 от Закона за здравето. В тази връзка с определение № 6890/11.08.2023г. по реда на чл. 186 от ГПК приложим на основание чл. 144 от АПК, съдът е задължил НЕЛК да представи експертно решение, в случай, че е постановено такова /лист 44 от кориците на делото/. С писмо от 21.08.2023г. на НЕЛК по делото е постъпило ЕР № 0247/26.05.2023г., което не приема причинна връзка трудова злополука със смъртен изход във връзка с условията на труд и организацията на трудовия процес на основание чл. 73, ал. 2 от НМЕ и потвърждава ЕР №2457 от 21.10.2022 г. на ТЕЛК. Срещу това ЕР на НЕЛК е подадена жалба, по която е образувано адм. д. № 8288/2023г. по описа на АССТ, Второ отделение, 53 състав. В тази връзка от заинтересованата страна „Инвестмънт плюс“ ЕООД и от ответника са постъпили молби за спиране на производството по настоящото дело. С определение № 1679/14.02.2024г. е оставено без уважение искането за спиране на производството, предвид заключението на приетата по делото СМЕ за наличие на травматично увреждане, с оглед на което съдът приема, че не е налице хипотезата на чл. 60, ал. 2 от КСО.

Според дефиницията, дадена в [чл. 55, ал. 1 от КСО](#), трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Не е налице трудова злополука, ако пострадалият умишлено е увредил здравето си ([чл. 55, ал. 3 КСО](#)). За да бъде определена настъпилата злополука като трудова е необходимо да са налице следните предпоставки: 1. увреждане на здравето на осигуреното лице; 2. това увреждане да е настъпило внезапно; 3. увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; 4. наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилия резултат; 5. увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; 6. наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по [чл. 60, ал. 1 от КСО](#) е задължено да изследва .

По делото не се спори, че между пострадалия А. В. и „Инвестмънт плюс“ ЕООД е бил налице сключен трудов договор от 20.05.2019г., въз основа на който работника е приел да изпълнява длъжността „арматурист“. Не се спори също, че на 11.12.2019г. пострадалия се е подготвял за работа на строителна площадка в сграда в [населено място] в процес на строеж кота +8.52, като паднал от трети жилищен етаж на сградата. След инцидента е приет в Спешното отделение на УМБАЛ „Проф. Д-р Ст. Киркович“ АД – С. З., където в 09.45 часа на същата дата е починал с диагноза Съмнение за разкъсване на далака. Контузия на корема.

Спорът в случая е свързан с характера на увреждането дали същото е травматично или нетравматично, както и налице ли са всички изискуеми,

съгласно разпоредбата на чл. 55 от КСО предпоставки за да може злополуката да бъде квалифицирана като трудова такава.

От дадените саморъчно написани и подписани писмени обяснения на С. М. се установява, че около 8.30 часа видял А. В. на кота +8.52 на около 1,5 - 2м. на плочата, като движенията му били несигурни. Неестествено загубил равновесие, заклатил се, политнал към края на плочата и паднал от етаж. По данни на попълнена декларация за злополука от осигурителя „Инвестмънт плюс“ ЕООД пострадалият е с несигурност в движенията и загуба на равновесие, когато се подготвял за работа на строителна площадка. В приложената по делото съдебнобедицинска експертиза на труп № 273/2019г. се сочи, че непосредствена причина за смъртта на А. В. е масивен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки по основата на мозъка с пробив в мозъчните стомахчета, довел до тежък оток на мозъка. Роля в генезиса на смъртта има и гръдната травма, получена при падането от високо. В експертизата се сочи, че височинната травма е предшествана от болестен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки, който е довел до загуба на равновесие и падането на пострадалия от строителната площадка върху терена. Този извод е възпроизведен в експертните заключения на ТЕЛК № 2537 от 20.07.2020г.; № 2457 от 21.10.2022г., както и в ЕР № 0247 от 26.05.2023г. на НЕЛК, с което се потвърждава последното ЕР на ТЕЛК от 21.10.2022г.

По делото е приета СМЕ по писмени данни. В заключението на вещото лице се сочи, че напълно неправилно, извършилият аутопсията лекар е употребил медицинската диагноза „височинна травма“, тъй като под „височинна травма“ следва да се разбира диагноза при смърт при ниско парциално налягане на кислорода. Вещото лице дава заключение, че в конкретния случай правилната диагноза е „падане от високо“. В следващите отговори на поставените въпроси, вещото лице е анализирано отразеното от лекарите в Спешното отделение на болницата, където е приет пострадалият, при оформяне на историята на заболяването. Въз основа на това, вещото лице дава категорично заключение, че в случая **не** се касае за „мозъчен инсулт“, като не е имало никакво съмнение от извършилите прегледите лекари по спешност, че в конкретния случай А. В. е пострадал от „падане от високо“. Няма никакви данни, някои от извършилите консултацията, вкл. и неврохирург и интензивисти/реаниматори да е вписал дори със съмнение за спешно болния А. В., че е с „мозъчен инсулт“. Цялото медицинско поведение е насочено единствено за лечение на пострадал, при падане от високо, с множество травми на главата, шията, гръдния кош, корема и крайниците. В приетата по делото СМЕ вещото лице изрично сочи, че няма категорично заключение в съдебномедицинската експертиза на труп мозъчният кръвоизлив да е от болестен характер. В тази връзка се сочи също, че констатацията в съдебномедицинската експертиза на труп, а именно: *„В конкретния случай, височинната травма е предшествана от болестен кръвоизлив в меките мозъчни обвивки, който е довел до загуба на равновесие“* е без никакви медицински и/или морфологични доказателства. В заключението на вещото лице се сочи, че няма никакво основание/доказателство, вкл. и поради липсата на медицински документи за заболяванията на А. В. преди инцидента, да се приеме, че се касае за болестен кръвоизлив – хеморагичен мозъчен

инсулт. При тези данни съдът приема, че в случая увреждането на пострадалия е с травматичен характер, като изцяло кредитира като обективно, обосновано и пълно основното заключение на приетата по делото СМЕ. Според това заключение, основната причина за смъртта на пострадалия е тежката по характер черепно мозъчна травма на главата. Тази причина за смъртта е резултат на прякото падане от височина кота 8.56 м., с лявата половина на главата върху бетона на строителната площадка. За травматичния характер на увреждането свидетелстват и другите приложения по делото писмени доказателства, като фиш за спешна медицинска помощ от 11.12.2019г., в който е отразена диагнозата „политравма“, а в анамнезата е вписано „Паднал на земята от високо, строителен обект“, както и съобщението за смърт № 273/11.12.2019г., в което като причина за смъртта се сочи, „множествена травма при падане от високо“. Следователно неправилно и необосновано с оспореното решение е прието, че в случая се касае за нетравматично увреждане и е налице хипотезата на чл. 60, ал. 2 от КСО.

Съдът счита, че са налице достатъчно убедителни доказателства, че претърпяното от А. В. на 11.12.2019 г. увреждане е травматично, а не в резултат на налични предходни заболявания т. е. касае се за травма, която е настъпила внезапно, неочаквано и непредвидено, чрез еднократно външно въздействие /падане на бетонна плоча/, предизвикало счупване и кръвоизлив в областта на лявото слепоочие в меките мозъчни обвивки, с левострана гръдна травма и счупени ребра и ключица, което е довело до смъртта на лицето. От събраните по делото доказателства се установява, че злополуката е станала през време на работа на 11.12.2019 г. и по повод извършваната работа от А. В., при подготовка за работа на територията на работен обект – строителна площадка в сграда в процес на строеж +8.52. Налице е причинна връзка – смъртта е пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не от други обстоятелства. Връзка съществува и между злополуката и трудовото правоотношение на пострадалия – инцидентът настъпва в района на работното място на пострадалия, в рамките на работния ден, което време и място не оставя съмнения, че пострадалият е бил на мястото, където полага труд. Безспорно е и, че увреденият попада в категорията на осигурени лица, конкретно – чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО – служител, нает на работа, видно от трудовия договор № 000142/20.05.2019г.

Трудовият характер на дадена злополука е обективно състояние, което е налице, когато са изпълнени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл. 55, ал. 1 от КСО. Когато са налице всички елементи от състава на трудовата злополука, такава не е налице само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си – аргумент от чл. 55, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от КСО. Всеки един от тези елементи може да се доказва и в хода на административното производство, и в хода на съдебното производство, с допустимите доказателствени средства по АПК и специалните КСО и приложимите подзаконови актове. В случая се установи съставът на чл. 55, ал. 1 от КСО и органите на НОИ неправилно са приели, че не е налице трудова злополука. Що се отнася до употребата на алкохол, като причина за станалата злополука и приетите в тази връзка по делото протокол за извършено химическо лабораторно изследване, с резултат за алкохолното

съдържание в кръвта на пострадалия от 1.74 промила и допълнителна СМЕ, следва да бъде посочено, че тя е релевантно фактическо обстоятелство в други правоотношения между работодателя и наследниците на пострадалия. Употребата на алкохол е проява на самонадеяност и не може да бъде определена като доказателство или индикация за умишлено увреждане на здравето по смисъла на чл. 55, ал. 3 от КСО. Съпричиняването на вредоносния резултат, както се приема в постоянната съдебна практика, би имал правно значение само в исковото производство по чл.201, ал. 2 от КСО.

По горните съображения съдът намери обжалваното решение и разпореждане, с което декларираната злополука не е приета за трудова за издадени в противоречиво с материалноправните разпоредби, както и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като такива следва да бъдат отменени.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл. 143, ал. 1 АПК, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и такива следва да бъдат присъдени общо в размер на 2 410 лв., от които 10 лв. за внесена държавна такса, 600 лв. за заплатено възнаграждение за вещо лице и 1800 лв. за изплатено адвокатско възнаграждение, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие от 15.08.2023г.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 чл. 173, ал. 1 АПК съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1040-24-4/12.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С. З. и разпореждане № 138 от 29.09.2020г. на старши инспектор по осигуряването при ТП на НОИ С. З., с което на основание чл. 60 ал. 1 от КСО, декларираната злополука не е приета за трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

ПРИЕМА за трудова злополуката, декларирана вх. № 138/20.12.2019г. на ТП на НОИ [населено място], станала с А. И. В., ЕГН: [ЕГН].

ОСЪЖДА Териториално поделение на НОИ – С. З. да заплати на С. А. В., в качеството му на законен наследник на А. И. В. сумата от 2 410 лв., представляващи сторените по делото разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: